

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 6. Petrus Malclericus Britanniaë Dux.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

de ejus conjunctione gaudium significat. *Sæcul. XIII.*
 At Patriarcha solo Tartarorum metu hoc *A. C. 1237.*
 ceperat consilium. Conversus ad Mu-
 sulmannos cæterosque, a quibus spera- *Matth. Par.*
 bat auxilium, cum nullum obtinuisset *p. 372.*
 ad Christianos confugit, qui reapse prom-
 ptam ei opem tulere. Periculo defun-
 ctum suæ sectæ potentissimi permove-
 runt, ut ab Ecclesia Romana deficeret.

§. VI.

*Petrus Malclericus Britanniae
 Dux.*

Sub hoc tempus Papa Gregorius Pe-
 trum * Drocensem, priorem Britan- * de Dreux
 niæ Ducem, ut sibi a consiliis esset, ad se
 vocavit, multis magnopere mirantibus,
 illum negotia sua difficillima Principi plu-
 rium proditionum infamia notato crede-
 re. Petrus Drocensis Brenius ** a Rege ** de Braine
 Franciæ Ludovico Crasso genus ducens, *Matth. Par.*
 in juventute sua diurnam litteris ope- *p. 369.*
 ram Parisiis dederat, ad statum Ecclesia-
 sticum destinatus: sed hoc omisso mili-
 tiam secutus, cum sago Malclerici *** co- *** Mauclerc
 gnomen induit. Hæredem Britanniae
 conjugem nactus, ejus Dux evasit an.
 1214, eamque annis tribus & viginti re- *Lobineau*
 xit: at sæpe contra Francorum Regem, *hist. Brit.*
 Dominum suum arma cepit, ac foedera *lib. 6. n. 100.*
 cum Angliæ Rege juncta rupit. Præ- *n. 96.*

Sæcul. XIII. terea continuas fere cum Episcopis &
 A.C. 1237. Clero provinciæ suæ controversias ha-
 Lib. 7. n. 12. buit. Anno 1217 Episcopus & Canonici
 ei Nannetenses ejus vexationes ac vio-
 lentas injurias Papæ Honorio conquesti
 sunt; & anathema contra eundem ab E-
 piscopo pronunciatum Archiepiscopus
 Turonensis ratum habuit. Nullo censu-
 ras fructu sequente, cum Episcopus que-
 relas suas ad Regem Philippum Augu-
 stum anno 1220 detulisset, Dux cum illo
 pactiones fecit, sed non præstitit.

#. 26.

#. 52.

#. 84.

#. 119.

#. 129.

#. 137.

Etiam Episcopus Rhedonensis eum
 a piorum communione sejunxit, & illius
 sententiam Papa Gregorius IX approba-
 vit an. 1228. Denique postquam ii, quos
 Papa delegaverat, Ducis cum Episcopis
 controversias examinaverant, eum absol-
 verunt certis conditionibus, quas vero
 non observavit. Itaque post quatuor an-
 nos ob querimonias Episcoporum Baro-
 numque Rex inquisitiones in eum institui
 jussit, per quas patuit, eum haud semel
 illorum jura violasse. Sed anno 1237
 Joanni filio suo justam legitimamque æ-
 tatem ingresso Britanniam cessit, Petrum
 Brenium Equitem se dicere contentus.
 Hoc in statu erat, cum Summus Ponti-
 fex suos inter consiliarios eum retulit, vi-
 ri nobilitatem, fortitudinem, dexterita-
 tem ac experientiam militarem terra ma-
 rique acquisitam considerans. Hunc
 proin

proin dignum censuit, cui Christianum ^{Sæcul. XIII.}
 exercitum contra ethnicos ducendum, ^{A.C. 1237.}
 ac ærarii alendis sacris militibus desti-
 nati dispensationem committeret.

§. VII.

Concilium Londinense.

In Anglia concilium ab Ottone Legato ^{Id. p. 377.}
 convocatum Londini celebrabatur de- ^{to. XI. Const.}
 signato tempore, nimirum postridie octa- ^{p. 528.}
 vam S. Martini, seu 19 Novembris. Hoc
 primo die Legatus non comparuit, quia
 Præfules, quæ facienda proposuerat, de-
 creta expensuri, oraverant, ut de his in-
 ter se consultare sibi liceret, timentibus,
 ne quid ipsis noxium statueret. Hic ap-
 pareret, quæ fuerit libertas horum con-
 ciliarum, quibus Legati præsidebant,
 afferebantque decreta jam prorsus com-
 posita, quæ in eorum præsentia nemo
 examinare audebat. Altero die, 20 Nov. ^{20. Nov.}
 in Cathedrale S. Pauli templum multo
 mane venit Legatus, cujus ad preces ibi
 Rex variis locis ducentos fere armatos
 abdiderat. Nam Legatus sibi haud pa-
 rum metuebat, quia contra possessores
 plurium beneficiorum, ac præsertim con-
 tra spurios extremo rigore usus dice-
 batur. Illic multitudo hominum erat
 tanta, ut ille per eam ægre pervaderet. Ad
 summam primum aram progressus, lineo

S 5 ibi